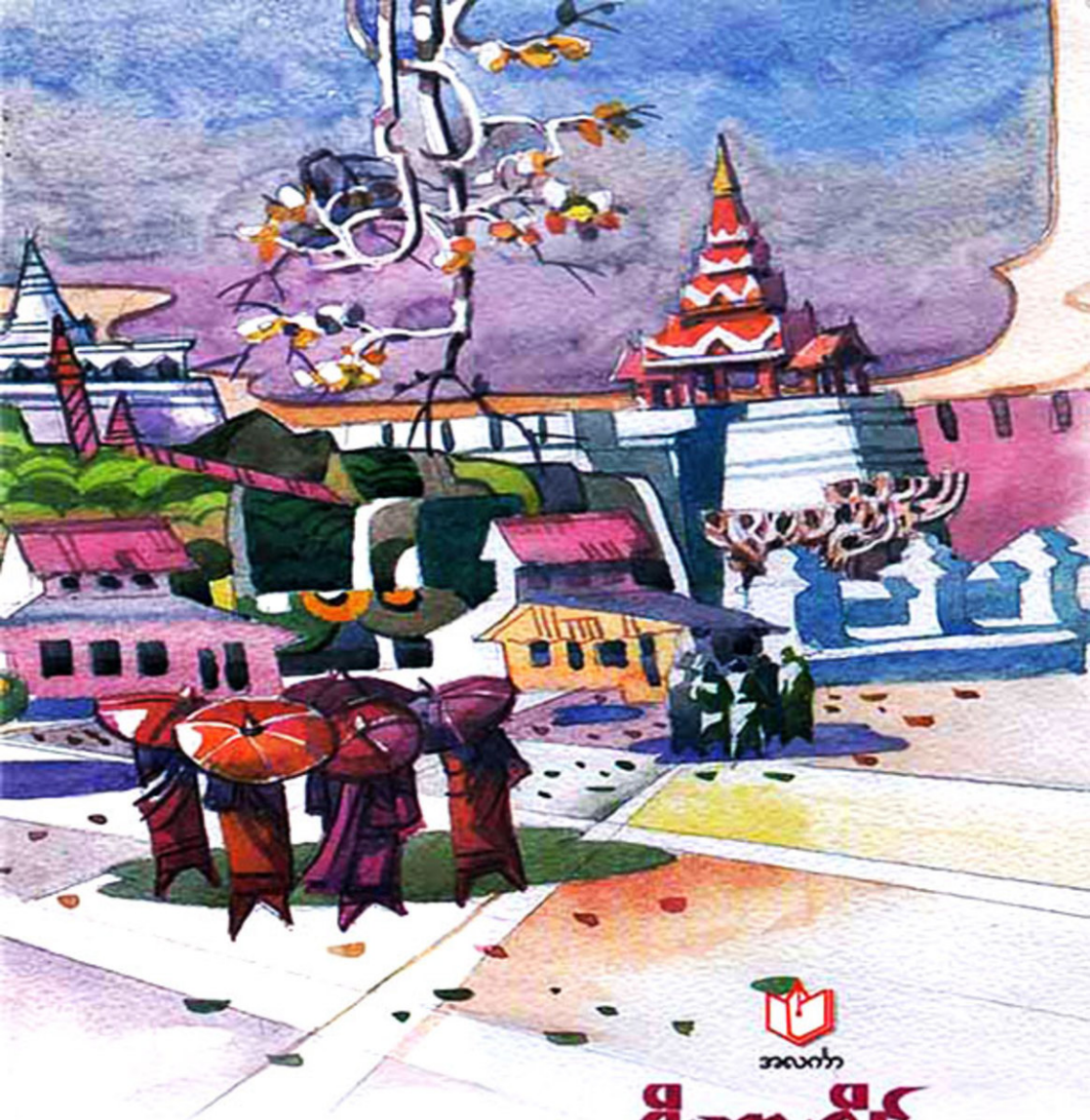

စိုးကားဒိုင် သေတ်ဖြိုင်ရေရာ စာဆောင်းပါး

မြန်မာတိုင်းမ်ဂျနယ်တွင် မော်ပြခဲ့သောလက်ရာများ စုစည်းမှု

နှုတ်ခွန်းဆက်

ယခုစာအုပ်တွင် ပါရှိသည့် ဆောင်းပါးစာစုများကို စာဆောင်းပါးဟူ၍ ကျွန်တော်ပေးထားခြင်းကို ရှင်းလင်းခြင်းဖြင့် ပရိသတ်အား နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါသည်။ ။ နှုတ်ခွန်းဆက်သပြီးဖြစ်သဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်၏ လက်ဝယ်တွင် ကျွန်တော်၏ စာများကို ထားရစ်ခဲ့ပြီဟု ဆိုရပါမည်။ စာဖတ်ပရိသတ်က ကျွန်တော်၏ စာများကို ဖတ်၍ အကဲဖြတ်ကြစေလိုပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်ဆောင်းပါးများ ၊ စာစုများ နှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းစာများကို ရေးသားခဲ့စဉ်အချိန်က ကျွန်တော်၏ အာရုံကို လာရောက်နှိုးဆွသည့် မျက်မှောက်ရေးရာ၊ ခေတ်ပြိုင်မြင်ကွင်းတို့ ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ချန်ထား၍ ရမည်မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဆောင်းပါးများ ၊ စာစုများ ဖော်ပြခဲ့သည့် ကာလကို ဖော်ပြရန် လိုအပ်ပါသည်။ ။

မြန်မာတိုင်း(မ်)ဂျာနယ်တွင် ရေးသားခဲ့သည့် စာများကို သီးသန့်ရွေးထုတ်၊ ရွေးချယ်ပြီး စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေရန်ရှိသောအခါ ဂျာနယ်ထဲမှ ကျွန်တော် နုတ်ယူသိမ်းဆည်းထားသည့် စာမူများတွင် ဂျာနယ်ထုတ်ဝေသည့် ရက်စွဲများ မပါဝင်သည်ကို စုစည်းတော့မှ ကျွန်တော် သတိပြုမိပါသည်။ ။ ဂျာနယ်ထုတ်ဝေသည့်ရက်စွဲများကို အောက်ခြေမှတ်စုထည့်ချင်သဖြင့် ကျွန်တော် ကြိုးပမ်း ကြည့်နေတာကပင် ကြာသွားသည်။ မြန်မာတိုင်း(မ်)ကိုလည်း ကျွန်တော် အကူအညီတောင်းခံခဲ့သေးသည်။ ။ ရ

ကံတွေသာ ကြာ လာပြီး လတွေသာ ထပ်လာမည်ဖြစ်ပြီး စာအုပ်ကလည်း နောက်ကျ သထက်နောက်ကျဖို့ ရန်သာ ရှိတော့သည်။ ။

ယင်းသို့ဖြစ်လာသဖြင့် ကျွန်တော် လက်လျှော့လိုက်ပါသည်။ ။ စာဖတ်ပရိသတ်များ အနေဖြင့် ယင်းဆောင်းပါးအများ စုသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်အတွင်း ရေးသားထားချက်များ ဖြစ်သည် ဟူ၍ သာ ယေဘု ယျသဘောထား၍ ထိုကာလအတွင်း မြန်မာ့မျက်မှောက်ရေးရာနှင့် ယှဉ်ထိုးကြည့်ကာ ဖတ်ကြည့်ကြ ပါဟု အားနာစွာ ပြောလိုက်ရပါသည်။ ။

ယခုဆောင်းပါးစာစုများ တွင် ဂျာနယ်လစ်တစ်ယောက်၊ ခေတ်ပြိုင် ဝတ္ထုတိုရေးသူတစ် ယောက်၏ အမြင်နှင့်ခံစားမှု၊ သဘောထားနှင့်အတွေး၊ ရှုထောင့်နှင့်လားရာတို့ ကို စာဖတ်သူများ တွေ့ကြရပါမည်။ ဦးနှောက်နှင့် နှလုံးသားကို တွဲစပ်ထားသည့် လူသားဆန်သော လက်ရာများ အဖြစ်လည်း ခံစားရနိုင်ပါသည်။ ။ တစ်နည်းအားဖြင့် လွတ်လပ်သော စာရေးသူတစ်ယောက်၊ အလွတ်တန်း စာရေးသူတစ်ယောက် ၏ လက်ရာများ ဟု လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ထားဝယ်က လမ်းကြိုပါးတာ၊ လူကြိုပါးတာကို ဆောင်းပါးပါးတယ်ဟု သုံးကြပါသည်။ ။ ယခု ကျွန်တော့်စာများကိုလည်း လမ်းကြိုပါးတာ၊ လူကြိုပါးတာအနေဖြင့် ပရိသတ်ဆီသို့ ပို့ဆောင်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ စာဆောင်းပါးဟု ကျွန်တော် ခေါင်းစည်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ယခုစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ စာမူများကို ဖော်ပြခဲ့သည့် မြန်မာတိုင်း(မ်)ဂျာနယ်၊ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပေးသည့် အလင်္ကာစာပေ၊ ကွန်ပျူတာစာစီကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဆောင်ရွက်ပေး သော မမိုးသူဇာနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်အားလုံးကို ကျေးဇူးစကားဆိုရင်း နှုတ်ခွန်းဆက်သလို

ကံရပါ သည် ။

အောင်မြင်ကြပါစေ ...

စိုးဘားခိုင်

*

အမျိုးသားစည်းကမ်းအစက ခေါင်းလောင်းသံ

တရုတ်ပြည်မှ ပင့်ဆောင် ပူဇော်ခံသည့် ဗုဒ္ဓစွယ်တော်မြတ်သည် ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့ မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည် ။ မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် စွယ်တော်မြတ်ကို ကြိုဆို ဖူးမြော်ရန် စွယ်တော်မြတ် ပင့်ဆောင်လာမည့် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကြိုတင်နေရာယူကာ စောင့်ဆိုင်းနေကြသည် ။ စွယ်တော်မြတ်က အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်ကနေ အပူဇော်ခံထားရှိမည့် နေရာသို့ ပင့်ဆောင်လာမည်ဖြစ်ရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ရဟန်းရှင်လူအများ ရိုသေကိုင်းရှိုင်းစွာ စောင့်ဆိုင်းဖူးမြော်ကြသည် ။

ကျွန်တော့်တူမလေးမှာ ထိုစောင့်ဆိုင်းပူဇော်ရာတွင် လမ်းဘေးက နေ စောင့်ဆိုင်း၍ ပူဇော်ရန် ကျောင်းကခေါ်ထားသဖြင့် မနက် ၄ နာရီ တွင် အိပ်ရာက ထသည်။ မနက် ၄ နာရီ မနီးမှာ စိုး၍ နာရီကို နှိုးစက် တိုက်ထားသည်။ မနက် ၄ နာရီထပြီးနောက် အိပ်မှုနံရံခန်းဖြင့် မျက်နှာ သစ်၊ သနပ်ခါးလိမ်းနှင့် တစ်ယောက်တည်း တချွတ်ချွတ်လုပ်နေသည်။

မနက် ၅ နာရီ ကျောင်းအရောက်လာရမည်ဟု မှာ ထားသဖြင့် ၄ နာ ရီခွဲလောက်ကတည်းက အိမ်ကထွက်ဖို့ လောနေသည်။ သူက အားလုံးပြီးသွားပြီဖြစ်သော်လည်း သူ့ကိုလိုက်ပို့မည့်သူ တစ်ယောက်မှ မနီးသေးတော့ အသံတွေပေးကာ နီးအောင်လုပ်နေသည်။ ခြေကျင်လျှောက်သွားတော့ မည်ဟု ပြောတော့မှ အဖေက အိပ်ရာထဲက နေ လိုက်ပို့မည်ဟု ပြောကာ ထလာသည်။

စွယ်တော်မြတ် ပင့်ဆောင်ရာတွင် ကြိုဆိုပူဇော်ရန် အကြိုလေ့ကျင့် မှုလုပ်တုန်းကလည်း တူမလေးတို့ မိသားစု စကားများကြရသေးသည်။ ကျောင်းကို မနက် ၄ နာရီခွဲအရောက် လာရမည်ဟု မှာ ထားသဖြင့် မန က် ၃ နာရီလောက်ကတည်းက တူမလေး အိပ်ရာမှ ထကာ ပြင်ဆင်သ ည်။ ရာသီ ဥတုက အေးသဖြင့် အဖေက မလွှတ်ချင်။ အမေကလည်း နေထိုင်မကောင်းဖြစ်မည်စိုး၍ မသွားဖို့ ကို ညကတည်းက ဖျောင်းဖျသ ည်။

စွယ်တော်မြတ် တကယ်ပင့်ဆောင်သေးသည် မဟုတ်ဘဲ အစမ်းလေ့ ကျင့်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် အအေးပေါ့လာမည့် မနက် ၇ နာရီလောက် ကျောင်းအရောက် စီစဉ်ပေးဖို့ ကောင်းသည် ဟု အဖေက ပြောသည်။ ကလေးတွေကို ကြိုတင်ခေါ်ယူပြီး ဒုက္ခပေးသလိုဖြစ်နေသည် ဟု အမေ ကလည်း မြည်တွန်နေသည်။ တူမလေးခမျာ မျက်နှာငယ်ကလေးဖြင့်

သူ မတတ်နိုင်သည့်ကိစ္စအတွက် စိတ်ဒုက္ခရောက်နေရရှာသည်။ ။

ဆရာမက မလာသည့်ကလေးတွေကို ဒဏ်ပေးမည်ဟု ဆိုထားသဖြင့် ကလေးက ဒဏ်ခံရမှာ ကို ကြောက်ရွံ့နေသည်။ ။ တခြား ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေရှေ့မှာ ဒဏ်ခံရမှာ ကိုလည်း ရှက်လည်း ရှက်၊ ကြောက်လည်း ကြောက်နေသည်။ ။ အဖေက ဆရာမကို သူသွားပြောမည်၊ မနက် အစောကြီးမှာ ချမ်းချမ်းစီးစီး မလိုက်နဲ့ တော့။ စွယ်တော်အပူဇော်ခံသည့်နေရာကို မိသားစုလိုက် သွားဖူးကြမည်ဟု ပြောသည်။ ။

မိသားစုလိုက် သွားဖူးမည့်အစီအစဉ်ကို အမေက ထောက်ခံသည်။ ။ ဆရာမကို သွားပြောမည့် အစီအစဉ်ကိုတော့ သူက လက်မခံပေ။ ဆရာမက ငြိုငြင်သွားလျှင် ကိုယ့်ကလေးကို နှိပ်ကွပ်မှာ ၊ နှိမ် မှာ ၊ လျစ်လျူရှုမှာ ကို စိုးရိမ်သည်။ ။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို မိဘတွေက ခယနေကြရသည် ဆိုတော့ အငြိအငြင်ခံလို့ မဖြစ်ဘူးဟု ပြောသည်။ ။

မိသားစုသုံးယောက် ပြောကြဆိုကြပြီးသည့်နောက်မှာ တော့ မိဘက ပဲ သမီးကို တောင်းဆိုမှုဖြင့် ခွင့်ပြုရသည်။ ။ မျက်ရည်ကလေး တစမ်းစမ်းဖြစ်နေသည့်သမီးကို မကြည့်ရက်တော့တာလည်း ပါသည်။ ။ ကျောင်းသို့သွားသည့်အချိန်တွင် အနွေးထည်ကို ကျောင်းဝတ်စုံပေါ်တွင် ထပ်ဝတ်သွားဖို့ ညှိရသည်။ ။ အအေးပေါ့သွားတော့မှ ချွတ်ဖို့ သဘောတူညီခိုင်းသည်။ ။ မိသားစုသုံးဦး ပြေလည်သွား သည်။ ။

ယခု တကယ်ပင့်ဆောင်တော့မည့်ရက်ကျတော့ ကလေးက စိတ်ညစ်နေရပြန်ပြီဖြစ်သည်။ ။ သည် လိုကိစ္စမျိုးတွေကို သူတို့ မိသားစုတွင် မကြာခဏ ကြားနေ၊ မြင်နေရသည်။ ။ ကြုံဆိုပွဲတွေ၊ ပွဲလမ်းတွေရှိတိုင်း ကြားနေရ၊ မြင်နေရသည်။ ။ သည် လိုပွဲလမ်းတွေရှိတိုင်း ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေက ပါရသည်။ ။ ပါရလေတိုင်း ကလေးတွေမှာ ကြုံဆိုပွဲ၊

ပွဲလမ်းတွေ ပါဝင်ရေးအတွက် အချိန်တွေ လိုအပ်သည် ထက် ပိုပေးကာ ပူ၊ အိုက်၊ ချမ်း၊ အေး ဒုက္ခကိုခံရသည်။ ။ အညောင်းအညာခံကြရသည်။ ။ ပွဲ မစမီ ၄-၅ နာရီလောက် ကြိုတင်ဒုက္ခခံရသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ ၁၀ နာရီလောက် ကြိုတင်ဒုက္ခခံကြရ သည်။ ။

ကလေးတွေခမျာမှာ လည်း သည် လိုပွဲလမ်းတွေမှာ ပါဝင်သူတွေ ...၊ ဆရာ၊ ဆရာမခေါ်တိုင်း လာသူတွေကို ဆရာ၊ဆရာမတွေက ပစားပေး လေ့ရှိတော့ ဆရာ၊ဆရာမများ ၏ ပစားပေးခြင်းခံရ အောင်၊ မငြိုငြင် အောင် ဒုက္ခခံကြ၊ ဝီရိယစိုက်ကြရလေသည်။ ။ ဆရာ၊ ဆရာမ စကားတစ်ခွန်းကို မလွဲမသွေ လိုက်နာရမည့်အမိန့်လို နာခံကြရသည်။ ။ ရိုသေလေးစားခြင်းထက် ကြောက်ရွံ့ခြင်းက ပိုနေသည်။ ။ ချစ်ခင်လေးစားသည် ထက် ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို သဘောကျအောင် လုပ်ပြတာက ပိုနေသည်။ ။ စာသင်ကျောင်းများကနေ ဖော်လံဖားစိတ်ဓာတ်ကို စတင်လေ့ကျင့်ပေးနေသည် နှင့်တူလေသည်။ ။

ယနေ့ခေတ် ကျွန်တော့်တူမလေးတွေ၏ ကျောင်းနေရသည့်အနေအထားသည် ကျွန်တော်တို့ တုန်းကနှင့် ကွာခြားနေပြီဖြစ်သည်။ ။ သူတို့ ၏ ပညာသင်ကြားရေးစနစ်ကလည်း မြင့်လာသည်။ ။ ကွန်ပျူတာတွေနှင့် ဖြစ်လာသည်။ ။ ပြင်ပတွင် ထပ်မံသင်ကြားနိုင်သည့် ကျူရှင်တွေလည်း ရှိသည်။ ။ ပညာသင်ကြားရေးတွင် ကျောင်းက ဆရာ၊ ဆရာမတွေသာမက ကျူရှင်က ဆရာ၊ ဆရာမတွေလည်း ပါလာသည်။ ။ ပညာသင်ကြားရေးတွင် လည်း ပုံစံနှစ်မျိုးဖြစ်လာသည်။ ။

ကျောင်းဆရာ ဆရာမတွေဆီက သင်ကြားရသင်ယူရတာကတစ်မျိုး၊ ပြင်ပကျူရှင်မှာ သင်ကြားရ သင်ယူရတာကတစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ ။ ကျောင်းသင်ခန်းစာတွေကိုသင်ကြားရာတွင် ပုံစံ မ

တူသော်လည်း သင်ကြားရသည့်သင်ခန်းစာကတော့ အတူတူဖြစ်သည်။ သင်ကြားသည့်စနစ်၊ ပုံစံကတော့ ကွဲသည်။ သင်ယူနေရသည့်ပညာတွေကလည်း ကွဲသည်။ ကျောင်းမှာ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ သဘောကျအောင် ကလေးတွေက အကြိုက်လိုက်နေရသည်။ ကျူရှင်မှာ ကျတော့ ကလေးတွေအကြိုက်ကို ဆရာ၊ ဆရာမတွေက လိုက်ရသည်။

ကလေးတွေမှာ ကျောင်းစာကိုသာမက ဆရာ ဆရာမအကြိုက်၊ ဆရာ ဆရာမ မျက်နှာရ အောင်လိုက်လုပ်ရင်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပင် သူတို့ ၏ စာရိတ္တတွင် အပွန်းအပဲ့တွေ ဖြစ်လာကြရသည်။ ဆရာမတွေက စာသင်ရင်းလည်း ဈေးရောင်းတတ်လေတော့ ကလေးတွေ၏ မုန့်ဖိုးက သူတို့ ဆရာမများ ဆီမှ ဝယ်စားဖို့ ပေးသည့်မုန့်ဖိုး ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းနေစကတည်းက ရှိနေသည့် ဆောင်ပုဒ်ကလေးကို ကျွန်တော်သဘော ကျသည်။ ‘အမျိုးသားစည်းကမ်းအစ စာသင်ကျောင်းက’ ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ထိုဆောင်ပုဒ်က ကျောင်း၏ ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ဂုဏ်ပုဒ်နှင့်တာဝန်ကို ညွှန်ပြထားသည်။ စာသင်ကျောင်းက အမျိုးသားစည်းကမ်းကို နားလည်သဘောပေါက်ကာ လူကောင်းကလေးတွေကို မွေးထုတ်ပေးမည်ဟု ကတိကဝတ်ပြုထားသည်။ သတိရှိနေရမည့်ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

လက်ရှိကျောင်းများမှာ လည်း ထိုရည်ရွယ်ချက်ကောင်းသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို တွေ့ရသည်။ ကျောင်းတွေ၊ မိဘတွေက လူတော်ကလေးတွေ ထွက်ပေါ်လာရေး၊ တော်ရေး တတ်ရေးကိုပဲ ဇောင်း ပေးကာ လူကောင်းကလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရေးဘက်ကို မေ့နေကြသည်။ မေ့နေကြသည်ထက် ပိုဆိုး သည် ကတော့ ကလေးတွေ၏ နုနယ်သော နှလုံးသားထဲတွင် မျက်နှာလိုမျက်နှာရ လုပ်ရတာတွေ၊ ကပ်ဖားရတာတွေကို မျိုးစေ့ချ

ပေးနေသလို ဖြစ်နေတာတွေပဲဖြစ်သည်။ ။

ချစ်ကြောက်ရိုသေနေရာတွင် ကြောက်ရွံ့နာခံ ဖြစ်လာနေသည်။ ဆရာ၊ ဆရာမများ ၏ နှုတ် ထွက်သည် အမိန့်ဖြစ်လာနေသည်။ ။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေက မဖြစ်မနေ လိုက်နာရမည့်ကိစ္စ တွေဖြစ်နေသည် ကို စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ တွေ့နေရသည်။ ။ စာသင်ကျောင်းသည် ကြောက်ရွံ့နာခံမည့် ကလေးတွေကို မွေးထုတ်ပေးနေသည့် နေရာမဟုတ်ပေ။ ချိုလွင်သော ခေါင်းလောင်းသံနေရာတွင် မီးလှန့်သံချောင်းသံ အစားဝင်လာနေသလို ဖြစ်နေလေသည်။ ။

ပညာရေးကို မိဘများက အလေးထားကြပါသည်။ ။ ယင်းပညာရေးမှာ တော်ရေး တတ်ရေး ဖြစ်နေသည်။ ။ ပညာတော်ပြီး စိတ်ဓာတ်ညံ့ဖျင်းသော၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော၊ ကိုယ့်ဖို့ သာကိုယ်ကြည့်သော၊ တာဝန်ခံရန် ဝန်လေးသော လူငယ်တွေ ပိုများ လာနေသည် ကို မြင်နေ၊ တွေ့နေ၊ ကြားနေ ရသည်။ ။ ကျောင်းတွေ ကျူရှင်တွေက စာတတ်ဖို့၊ စာတော်ဖို့ ကို သင်ကြားပေးရင်း စိတ်ဓာတ်ညံ့ဖျင်းဖို့ ကိုပါ တွန်းအားပေးလျက်ရှိနေသည် ကို ယနေ့ပညာရေးတွင် တွေ့နေရသည်။ ။

သည် နေရာတွင် ပွဲလမ်းရှိတိုင်း ကလေးတွေကို ဖိအားပေးခေါ်ကာ ဒုက္ခခံစေသည့်ပုံစံသည် ပညာရေးစနစ်တွင် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေကို ပေးလျက်ရှိသည်။ ။ ကလေးများ ၏ နှလုံးသားထဲသို့ ကြောက်ရွံ့နာခံ စိတ်ဓာတ်အခံကို ထည့်ပေးထားသလိုဖြစ်နေသည်။ ။ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးထဲတွင် ထည့်သွင်းထားသည့် အချက်အလက်တွေလို ကလေးများ ၏ နှလုံးသားထဲတွင် စွန်းထင်းစွဲငြိနေ လေသည်။ ။

အနာဂတ်၏ မျိုးဆက်သစ်များ သည် ပညာတတ် ဘွဲ့ရပြီးသည့်နော

က် ကြောက်ရွံ့နာခံ နှလုံးသားဖြင့် နိုင်ငံတာဝန်ထမ်းဆောင်သူတွေ ဖြစ်လာကြသည့်အခါ ထိုနှလုံးသားဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြလျှင် နိုင်ငံအတွက် ရဲရင့်ပြတ်သားဦးဆောင်နိုင်သည့် နိုင်ငံသားကောင်းများ ရရှိနိုင်ရန် မလွယ်တော့ပေ။ ‘အမျိုးသားစည်းကမ်းအစ စာသင်ကျောင်းက’ဟူသော ဆောင်ပုဒ်သည် လူမြင် ကောင်းအောင် လျှောက်ချိတ်ထားသည့် ကြော်ငြာဘုတ်သာ ဖြစ်နေပေတော့မည်။ စာသင်ကျောင်းက စပြီး မပြောင်းလဲလျှင် အပြောင်းအလဲသည် လေတစ်ချက်တိုက်သာ ဖြစ်နေပေမည်။

စည်းကမ်းသည် နားလည်သဘောပေါက်ပြီး အများ အတွက် လိုက်နာသင့်သည့်အချက်များ ဖြစ်သည် ထက် အမိန့်များ ဖြစ်လာနေသည် က အနုတ်လက္ခဏာများ ဖြစ်လေသည် ။ ဆရာ၊ ဆရာမများ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကို ဦးနှောက်ရော၊ နှလုံးသားပါ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သည့်ကလေးတွေဖြစ်အောင် သင်ကြားလမ်းညွှန်ပေးရမည် ဖြစ်သည် ။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ခမျာ စာမဖတ်သည့် လူတန်းစားစာရင်းထဲ ဝင်ဝင်လာနေသည် မှာ လည်း အနုတ်လက္ခဏာ ဖြစ်လေသည် ။ ကျောင်းသင်ခန်းစာကို သင်ပေးတာလောက်နှင့် ဆရာ၊ ဆရာမ အမည်ခံနေကြသည် မှာ လည်း အနုတ်လက္ခဏာဖြစ်နေလေသည် ။

ကလေးများ ၏ ဦးနှောက်နှင့် နှလုံးသားကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ပေးရသည့်၊ သင်ပေး ရသည့် ဆရာ၊ ဆရာမများကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ပွဲလမ်းသဘင်တွေမှာ ကလေးတွေကို အမိန့်ပေး ထိန်းကျောင်းရင်း ကလေးတွေနှင့်အတူ ဒုက္ခခံနေကြသည် ။

ကျွန်တော်တို့ က တိုးတက်ပြောင်းလဲလိုသည် ဟု ဆိုပါလျှင် နှုတ်ထွက်စကားနှင့်မပြီးဘဲ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရန် လိုသည် ။ လ

ယံသမားက လယ်လုပ်ပါစေ။ လယ်လုပ်ငန်းကို တိုးတက်အောင်။ အကျိုးဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးကြရမည်။ ဆရာဝန်က ဆေးကုပါစေ ။ ဆေးကုသည့် ဆရာဝန်များ ရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသ ကယ်တင်နိုင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက် ပေးကြရမည်။ စီးပွားရေးသမား ကလည်း စီးပွားရေးလုပ်ပါစေ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးတက် အောင်မြင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးကြရမည်။

ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများကလည်း စာသင်ပါစေ၊ စိတ်ကိုပါ သင်ပါ စေ။ စာသင်တာ စိတ်ကို သင်ပေးတာကပင် သူတို့ မှာ တာဝန်တွေကြီး လှ၊ များ လှပေပြီ။ တကယ့်ဆရာ၊ ဆရာမများမှာ ထိုကြီး လေးသော တာဝန်ကြီးကို ထမ်းဆောင်ရင်း ဆရာ၊ ဆရာမအဖြစ်ကို ဂုဏ်ယူကြလေ့ ရှိသည် ။ သူတို့ သင်ကြားရေး၊ သင်ယူရေးကိစ္စများကို တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးကြရပေမည်။ ဆရာ၊ ဆရာမ များ သည် သင်ကြားရေး ကို တာဝန်ယူထားသလို သင်ယူခြင်းဖြင့် ဖြည့်ဆည်းပေးရပါသည် ။ သူ တို့ မှာ ဖြည့်ဆည်းသင်ယူရန် အချိန်မရှိလျှင် သူတို့ ဆီက မျှော်လင့်သ လောက် ရနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဆရာ၊ ဆရာမ၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေမှာ ပွဲလမ်းသဘင်တွေ၊ ကြိုဆိုပွဲတွေမှာ အချိန် များ စွာပေး၊ ဒုက္ခခံ၊ (မူးလဲတာတွေပင် ရှိခဲ့ဖူးသ ည်)နှင့် သူတို့ ၏ အဓိကတာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင် ဖြည့်ဆည်းရမည့် အချိန်တွေကို ဖွဲ့ပေးနေရသည် ။ ဖွဲ့ပေးနေရတာကလည်း တစ်တုံးလုံး ကုန်သလောက် ဖြစ်နေသည် ။

ကျွန်တော်သည် မွန်းတည့် ၁၂ နာရီလောက်၊ ကိုယ့်ဆီ ၁ နာရီလော က် ရောက်လာမည့် စွယ်တော်မြတ်ကို ကြိုဆိုဖို့ ရန် မနက် ၄ နာရီလော က်ကတည်းက ထပြင်ဆင်ပြီး ၅ နာရီအရောက် ကျောင်းကိုသွားရမည့်

တူမလေးကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ မှာ ဖြုန်းတီးပစ်ရသည့်အချိန်တွေ များ လှ ပါကလားဟု တွေးနေမိသည်။ ။

စွယ်တော်မြတ်ကို လေယာဉ်ကွင်းကနေ ပင့်ဆောင်လာမည့် ဝန်ကြီး ချုပ်ကိုယ်တိုင် အပြည် ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်ကို သွားရောက်ချိန်တွင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား၊ ဆရာ၊ ဆရာမများက သူတို့ ကြိုဆိုရန် ပေးထားသည့်နေရာတွင် အနည်းဆုံး ၃-၄ နာရီလောက် ကြိုတင်ရောက်ရှိ စောင့်ဆိုင်းနေရပြီးဖြစ်သည်။ ။ လက်ရှိ နိုင်ငံတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေသည့် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် နောင်အနာဂတ် နိုင်ငံတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်မည့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတို့ တွင် ဘယ်သူက ပိုအရေးကြီးသလဲဟု ကျွန်တော်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မေးလိုက်သည်။ ။

ရှေ့က ဦးဆောင်လမ်းပြကောင်းမှ နောက်ကလည်း ဦးဆောင်လမ်းပြကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ။ လမ်းပြကောင်းဖြစ်လာနိုင်ချေရှိသည့် ကလေးတွေကို လမ်းပြကောင်းဖြစ်နေသူတွေက လမ်းကောင်းပြရပေမည်။

အမျိုးသားစည်းကမ်းအစကလည်း စာသင်ကျောင်းဟု ဆိုသည်။ ။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပြီး ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ယုံကြည်ရဲဝံ့စွာ၊ ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်သည့် မျိုးဆက်သစ်များ ၏ စာသင် ကျောင်းသည် ကလေးတွေတိုင်း၊ လူကြီးတွေတိုင်းအတွက် သာယာသော ခေါင်းလောင်းသံကို ထွက် ပေါ်လာစေသင့်သည့်နေရာဖြစ်နေပြီဟု တပ်လှန့်လိုက်ရပါသည်။ ။